

Περιεχόμενα

Ο Σαπιοκέρασος	5
Η πέρδικα	9
Κινούμενη άμμος	15
Ευτυχώς υπάρχουν οι φίλοι	21
Το στρείδι	25
Ένα χταπόδι μύωπας	31
Η μοναχική γαριδούλα	35
Λίγα λόγια από τη συγγραφέα	35

Ο Σαπιοκέρασος

Κάποτε, σ' ένα περιβόλι, ζούσε μια κερασιά πολύ περήφανη για τα παιδιά της που γεννιούνταν υγιή και παχουλά. Μα και τα παιδιά της έβλεπαν τη μαμά τους να ανθίζει από ευτυχία και γυάλιζαν κατακόκκινα κάτω από τις ακτίνες του ήλιου.

Μόνο ένα από τα κερασάκια γεννήθηκε καχεκτικό και αδύνατο με ένα αχνοκόκκινο χρώμα. Ρουφούσε με λαχτάρα τους χυμούς που έφερναν από το χώμα τα σωληνάκια που ανεβοκατέβαιναν στο σώμα της μαμάς του. Ρουφούσε και ξαναρουφούσε μα αντί να παχαίνει, όλο και αδυνάτιζε.

Και κάποια μέρα είδε το σώμα του να... σαπίζει! Μάλιστα! Να σαπίζει!

Και να 'ταν μόνο αυτό; Άρχισε και να μυρίζει άσχημα. Τόσο που τα αδέρφια του στην αρχή έκλειναν τη μύτη τους, μα στη συνέχεια άρχισαν να απομακρύνονται από κοντά του, για να αποφύγουν αυτή τη μπόχα.

Ήταν αλήθεια παράξενο το θέαμα που αντίκριζε όποιος πλησίαζε στην κερασιά. Στη μια πλευρά του δέντρου τα κεράσια να είναι στριμωγμένα το ένα πάνω στο άλλο, ενώ στην άλλη πλευρά, να κρέμεται μόνο ένα καχεκτικό, σάπιο κεράσι.

–Σύρμα, έρχεται ο Σαπιοκέρασος, φώναζαν, κάθε φορά που τα πλησίαζε το καημένο το κεράσι και το έβάζαν στα πόδια.

Ο Σαπιοκέρασος, όταν άκουσε για πρώτη φορά το κοροϊδευτικό αυτό όνομα στενοχωρέθηκε πολύ. Μα με τον καιρό το συνήθισε και δεν τον πείραζε πια. Και συγχωρούσε τα αδέρφια του για την προσβλητική συμπεριφορά τους.

Προσπάθησε πολλές φορές να κερδίσει τη συμπάθειά τους μα εκείνα ούτε που το άφηναν να πλησιάσει.

Απελπισμένος τότε αποφάσισε να βρει τρόπο να διώξει μακριά την απαίσια μυρωδιά του.

Έτσι, μια μέρα, όταν είδε τον άνεμο να περνάει από κει του φώναξε:

–Κύριε αέρα, έτσι γρήγορα που περνάς από τα φύλλα πάρε μαζί σου και την απεχθινή οσμή μου.

–Πολύ ευχαρίστως, απάντησε ο άνεμος, μα όταν απομακρυνθώ να ξέρεις πως όλοι θα ξαναμυρίζουν τη μυρωδιά σου. Γι' αυτό καλύτερα βρες άλλο τρόπο να απαλλαγείς απ' αυτήν.

Άλλο τρόπο;

Μήπως μπορούσε να τον βοηθήσει ο ασβός;

–Καλημέρα, κύριε ασβέ, του είπε το άλλο πρωί, έλα κοντά μου, να σου πω κάτι.

Ο ασβός πλησίασε και μάλιστα χωρίς να κλείσει τη μύτη του, αφού όπως είναι γνωστό, ο ασβός βρωμάει και δεν τον ενοχλεί καμία μυρωδιά, όσο άσχημη κι αν είναι.

–Τι θέλεις, Σαπιοκέρασε; είπε.

–Τι κάνεις εσύ, κύριε ασβέ, με την άσχημη μυρωδιά σου; Πώς τη διώχνεις; ρώτησε το κεράσι.

–Φίλε μου, απάντησε ο ασβός, εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα με την μυρωδιά μου. Έτσι είμαστε όλοι στην οικογένειά μας και μας αρέσει κιόλας, αφού απομακρύνει όλους τους αντιπαθητικούς τύπους που μας πλησιάζουν. Όσο για τους φίλους μας, μας δέχονται όπως είμαστε και μας αγαπούν κι ας μυρίζουμε άσχημα.

Κοίτα καλύτερα να δεχτείς τον εαυτό σου έτσι όπως είναι και μην προσπαθείς να τον αλλάξεις, μόνο και μόνο για να αρέσεις στους άλλους.

Να δεχτεί ο Σαπιοκέρασος τον εαυτό του ήταν μια κουβέντα. Η αλήθεια είναι πως το προσπάθησε πολύ, μα τα υπόλοιπα κεράσια φρόντιζαν πάντα να του το θυμίζουν, με το να αποφεύγουν να τον πλησιάσουν.

.....

